

מזכרת

משמחת הנישואין
דוד ומושקא גינזבורג

ט' מרחשון תש"פ
כפר חב"ד

All pictures taken by Yakov Ginsburg in this Teshurah are copyrighted.

Copyright 2019 by Yakov Ginsburg.

© All rights reserved.

No part of this Teshurah may be reproduced in any form
without written permission from the copyright holder.

Rights of the copyright holder will be strictly enforced.

Pictures 2 and 13 taken by Levi Freidin

Pictures 3 and 4 photographer unknown

All other pictures were taken by Yakov Ginsburg

לא ניתן להעתיק אף חלק מתשורה זו בשום צורה ללא אישור בכתב מבעל הזכויות

תמונות 2 ו-13 צילם לוי פריידין/JEM

לא ידוע מי צילם תמונות 3-4

כל שאר התמונות צולמו בידי אבי החתן שי'

© כל הזכויות שמורות

אנא שלחו את כל התגובות אל –

yslmlld@gmail.com // 347 791 4234

בפתח

בשבח והודיה להשי"ת על נישואי צאצאינו, החתן הרה"ת דוד צבי ישראל שי' והכלה מרת חיה מושקא תחי' בשעה טובה ומוצלחת, ומיוסד על הנהגת רבינו הרי"צ בחתונת הרבי והרבנית -

הננו להגיש תשורת חן־חן לידידינו מכרינו, שבאו מקרוב ומרחוק ליטול חבל בשמחתנו ולברך את הזוג שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות. בתשורה אגרות, סיפורים, יומן ותמונות, בפרסום ראשון.

בהזדמנות זו נשגר איחולנו לכל אלו השמחים עמנו בשמחתנו, יתן השי"ת ונזכה לשמוח יחד עמם בשמחתם, ויתברכו בכל המצטרך להם בגשם וברוח, ומתוך שמחה וטוב לבב.

ביום שמחתנו מבקשים אנו להודות בכל לבנו ומאודנו לכ"ק אדוננו מורנו ורבינו זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, נשיא־דורנו, אשר ללא כל ספק ברכותיו הן שמלוות אותנו לאורך כל החיים כולם בכל הפרטים ופרטי־פרטים.

אנו תקוה שהתשורה תמלא את יעודה - הוספה בלימוד התורה, קיום המצוות בהידור מתוך אור וחום חסידותי ובעיקר לחזק ולעורר את ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר.

תעמוד התעוררות זו לזכות הזוג הצעיר שיחיו להקים בית נאמן בישראל מיוסד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות בחיים מאושרים בכל, בית חסידותי בכל המובנים.

ומשמחה פרטית זו נזכה במהרה לקיום היעוד ד"שמחת עולם על ראשם", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ובקרוב ממש.

משפחת שכטר
קרית שמואל

משפחת גינזבורג
ברוקלין נ.י.

ט' מרחשון תש"פ
כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

אגרות קודש

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
22nd of Menachem Av,
5733. Brooklyn, N.Y.

Mrs. Fagey Rivka Ginsburg
48 Belmont St.
Portland, Me. 04101

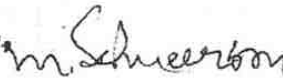
Blessing and Greeting:

I duly received your (undated) letter, and will remember you in prayer for the fulfillment of your heart's desires for good in all the matters about which you write.

It is surely unnecessary to emphasize to you at length the need to strengthen adherence to the Will of G-d in the daily life. For, although this is a must for its own sake, this is also the way to receive G-d's blessings in all needs. And needless to say, there is always room for improvement in matters of goodness and holiness, which are infinite, being derived from the Infinite.

May G-d grant that you should have good news to report in all the matters about yourself and all the members of your family.

With blessing,

האגרת הראשונה היא לסבתא של
החתן (צוין שהיא יקרה אגרת זו
והחזיקה אותו בארנקה (עם תמונה
ודולר מהרב) עד יומה האחרון ונודע
כן אחר פטירתה

ב"ה

כב מנחם אב,

תשל"ג. ברוקלין, נ.י.

מרת פיגא רבקה גינדבורג

רח' בלמונט 48

פורטלנד, מיין 04101

ברכה ושלום:

קיבלתי לנכון את מכתבך (ללא תאריך), ואזכור אותך בתפלה למילוי משאלות לבך לטובה בכל הענינים עליהם את כותבת.

בוודאי אין צורך להדגיש לך בארוכה את הצורך לחזק את המשמעת לרצון העליון בחיי היום יום. שהרי, למרות שזה הכרחי בפני עצמו, הרי זה גם הדרך לקבל את ברכות ה' בכל המצטרך. ומיותר לומר, כל הזמן יש מקום להשתפר בענינים של טוב וקדושה, שהם אין - סופיים, להיותם לקוחים מהאין סוף ב"ה.

שה' יתן שיהי' לך בשורות טובות לבשר בכל הענינים אודותיך ועל כל בני המשפחה.

בברכה,

מ. שניאורסאהן

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

By the Grace of G-d
22nd of Menachem Av,
5733. Brooklyn, N.Y.

Mr. Avrohom Yaakov Ginsburg
48 Belmont Street
Portland, Me. 04101

Greeting and Blessing:

I am in receipt of your letter and, as requested, will remember you and the others mentioned in your letter, in prayer, for the fulfillment of your heart's desires for good.

Trust you
Inasmuch as you write that you learned at the Yeshiva in Kfar Chabad, I do not rest content with your accomplishments in the past, both in regard to yourself as well as in regard to influencing others, in fulfillment of the great principle of the Torah - V'Ohavto L'Reacho Komocho.

As for the place where to continue your learning, our Sages of blessed memory declared that when a person studies in a place of his own preference, he has greater Hatzlocho. This is also self evident on the basis of human nature. Thus the answer to this question really lies with you. And inasmuch as parents usually desire the best for their children, I am certain that your parents will go along with your decision.

I trust that you know of, and observe, the custom of reciting the daily quota of Tehillim, as it is divided according to the days of the month.

With blessing,

M. Schneerson

האגרת השניה היא לאבי החתן
שכתב לרבי שרוצה להמשיך ללמוד
בכפר חב"ד אך הוריו מעדיפים
שילמד בעירם שיהיה קרוב לבית

ב"ה

כב מנחם אב,

תשל"ג. ברוקלין, נ.י.

מר אברהם יעקב גינזבורג

רח' בלמונט 48

פורטלנד, מיין 04101

שלום וברכה:

אני מאשר את מכתבך, וכמו שביקשת, אזכור אותך ואת האחרים המוזכרים במכתבך, בתפלה, למילוי משאלות לבם לטובה.

מכיוון שאתה כותב שלמדת בישיבה בכפר חב"ד, אני בוטח שאתה לא נח בסיפוק מההישגים שלך בעבר, בין בנוגע לעצמך, ובין בנוגע להשפיע על אחרים, בקיום הכלל גדול שבתורה - ואהבת לרעך כמוך.

ביחס למקום לאן להמשיך את לימודיך, חכמינו זכרונם לברכה הודיעו שכשאדם לומד במקום שהוא העדיפות האישית שלו, יש לו יותר הצלחה. זה גם מוכח מעצמו על פי מה שרואים בטבע בני אדם. לכן התשובה על השאלה הזאת באמת תלוי' בך. ומכיוון שהורים בדרך כלל רוצים את הטוב ביותר עבור ילדיהם, אני בטוח שהוריך יזרמו עם ההחלטה שלך.

אני בוטח שאתה יודע על, ושומר את, המנהג של אמירת השיעור היומי של תהלים, כפי שנחלק לימי החודש.

בברכה,

מ. שניאורסאהן

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
22nd of Menachem Av,
5733. Brooklyn, N.Y.

Miss Miriam Devora Ginsburg
48 Belmont Street
Portland, Maine 04101

Blessing and Greeting:

I duly received your letter, and may G-d grant the fulfillment of your heart's desires for good in the matters about which you write.

Needless to say, it is a good idea to further your Jewish education in a suitable institution. And considering your age, which is the time of laying the foundation for the whole future life, it is clear that one should try to do it in an institution which is most fully permeated with the spirit of Yiddishkeit.

With regard to influencing others towards closer adherence to the way of the Torah and Mitzvot, the most effective way to do this is by showing a living example, followed also by words of encouragement. It is well to bear in mind that the object of such influence usually considers himself, or herself, adequate even by applying only a part of the influence. Consequently, the example one shows must be on a higher level than the minimum expected of those who are to be influenced and inspired by it.

In all such efforts both in regard to one's own personal achievements, as well as in regard to influencing others, we have the assurance that, "Nothing stands in the way of the will."

Hoping to hear good news from you,

With blessing, *M. Schneerson*

(מעניין: למרות שהיא לא זוכרת
ששאלה את הרבי על זה, הרבי הוסיף
מעצמו קטע מאלף אודות הדרך
להשפיע על הזולת)

האגרת השלישית היא לדודת החתן
שהתלבטה לאן להמשיך את לימודיה

ב"ה

כב מנחם אב,

תשל"ג. ברוקלין, נ.י.

מרת מרים דבורה גינזבורג

רח' בלמונט 48

פורטלנד, מיין 04101

ברכה ושלום:

קיבלתי לנכון את מכתבך, ושה' ימלא את משאלות לבך לטובה בעינים עליהם את כותבת.

מיותר לומר, זה רעיון טוב להרחיב את החינוך היהודי שלך במוסד מתאים. ובהתחשב בגילך, שהוא הזמן להניח את היסודות לכל החיים העתידיים, זה ברור שאדם צריך לנסות לעשות את זה במוסד שהכי הרבה חדור עם הרוח של יהדות.

ביחס להשפיע על אחרים בכיוון של משמעת יותר קרובה לדרך של התורה ומצוות, הדרך הכי מועילה לעשות זאת הוא על ידי שמראים דוגמא חי' מלווה גם במילות עידוד. זה טוב לזכור שהאדם המקבל השפעה כזאת בדרך כלל מחשיב את עצמו, או את עצמה, כזה שדי לו להסתפק אפילו ביישום חלק מההשפעה. ממילא, הדוגמא שאדם מראה צריכה להיות ברמה יותר גבוהה מהמינימום שמצופה מהאנשים שאמורים להיות מושפעים, או מקבלים השראה ממנה.

בנוגע לכל ההשתדלויות מעין אלה, בין בנוגע להישגים של האדם עצמו, בין בנוגע להשפיע על אחרים, יש לנו את ההבטחה ש"אין דבר העומד בפני הרצון".

מקווה לשמוע בשורות טובות ממך,

בברכה,

מ. שניאורסאהן

פנינים

מובא להלן סיפורים והנהגות שאבי החתן ראה אצל הרבי. הדברים לא נכתבו על-ידו אלא על-ידי השומעים, והשתדלו לדייק כמיטב יכולתם (ביומנו רשומים הסיפורים אלו יחד עם עוד הרבה עובדות והנהגות משנת תשל"ה עד תשנ"ב, ביתר פירוט עם ציון התאריך המדויק של כל הדברים).

1. בשנים תשל"ה עד תשל"ח הייתי מתלווה מרחוק אחרי הרבי בכל ליל שבת ובשבת אחה"צ בדרכו של הרבי לביתו וכן בשבת בבקר בדרכו ל770. להלן חלק מהדברים המיוחדים שראיתי אצל הרבי אז: בתקופה שהיתה דרושה שמירה סביב הבית של הרבי, היה כל השבוע ניצב רכב שמירה משך כל המעט-לעת ליד הבית. בשבת אחת בבוקר, פנה השומר הגוי לרבי והבחורים שעמדו מרחוק ראו איך שהרבי מרים את ידיו בסימן של שאלה, ואח"כ הרבי המשיך לדרכו וכן הבחורים המשיכו לדרכם. אך אותי הדבר סקרן וניגשתי לשאול את השומר על מה נסובה השיחה. הוא ענה לי שהמצבר שברכב שלו נגמר והוא ניגש לשאול את הרבי האם להתקשר למוקד כדי שיבואו לתקנו (כנראה שחיפש דרך לפתוח בשיחה עם הרבי). אז הרבי (הרים את ידיו בסימן שאלה) ואמר לו "אם אתה צריך אז תתקשר" (מצד אחד אסור לומר לנכרי לעשות עבור ישראל בשבת, מצד שני זה חילול ה' אם מתעלמים, לכן הרבי הורה לעשות כן רק אם הגוי צריך ולא עבור ישראל).

2. בשבת אחת בבוקר כשהרבי היה בדרכו מביתו לבית-הכנסת, יצאה מאחד הבניינים אשה (כנראה יהודיה, כי היא היתה בהירת-עור ורק יהודים היו כן בשכונה זו) עם מצלמה גדולה על מנת לצלם את הרבי, אנחנו הבחורים התלבטנו אם לעשות משהו בנידון (כי זה היה מול הרבי ואולי לא תהיה דעת הרבי נוחה ממעשינו) החלטנו בסוף ש'שב ואל תעשה' עדיף, ואם הרבי יצטרך - הוא יפנה מעצמו אלינו. מיד כשהרבי חצה את הכביש, הרבי שם את יד שמאלו צמוד לפניו כך שהסתיר את פניו בידו ולא יכלה לצלם את פניו, וכך המשיך ללכת עד אחר שעבר אותה וגם אח"כ המשיך להסתיר פניו בידו. (אנחנו שסקרן אותנו לדעת מה תעשה הלאה הסתובבנו מדי פעם, אך הרבי אף פעם לא הסתובב. (כנראה זה המחאה היותר גדולה שאפשר לעשות, כי אם מתקרבים אליה לדבר עמה ולמחות, הנה עד שניגשים הרי היא כבר מצליחה לצלם. וכן מראים בזה שלא נוח לנו המעשה).

3. בשבת אחת שיחקו כעשרה ילדים כושיים (בני 8-12) וכשראו את הרבי נעמדו בשורה בקצה המדרכה, בהבעת כבוד לרבי. כשהרבי עבר לידם, אמר להם משהו, והמשיך בדרכו. הסתקרנתי ושאלתי אותם מה הרבי אמר. הם ענו שהרבי אמר "hello" (שלום) (ע"ד המסופר (ברכות ז', א) על רבן יוחנן בן זכאי שלא הקדימו אדם שלום בעולם ואפילו נכרי בשוק).

4. בא' משבתות החורף בליל שבת, כשהרבי חזר לביתו, הנה ממש בגינה שלפני הבית שסמוך לבית הרבי, התקיים שם התאגרות בין שני כושים בריונים וקבוצה גדולה של כושים מסביבם שצועקים קריאות של עידוד לעברם, כמובן שזה הי' מאוד מפחיד ובפרט שהיינו קבוצה קטנה של בחורים חלשים נגדם. והרבי בדרך כלל הי' חוצה את הכביש בתחילת המדרכה, אך הפעם הרבי הלך בצד השני של המדרכה (כנראה שלא להיתקל איתם) אך כשהרבי הגיע אל מול ביתו עבר בצורה בטוחה ועם קומה זקופה וכן כשעלה במדרגות (ע"י הליכה בצד שרחוק מהם שיכול להתפרש כפחד מהם) אלא הלך בצד שלידם (אך כל הזמן הזה הרבי התעלם מהם). אחרי שהרבי עלה לגרם המדרגות העליון, פתאום הרבי פנה לאחוריו והצדיע לעברם! (זאת אומרת כל זמן שהי' חשש סכנה, הרבי לא התייחס אליהם, אך ברגע שיצא מכלל סכנה הרבי לא הסתפק בכך שלא קרה משהו שלילי כנזק וכיו"ב, אלא רצה להשפיע עליהם משהו חיובי וזאת על ידי שמראה תנועה חיובית כלפיהם, והינו אפי' "הנקראים בשם בריות בעלמא .. למשכן בחבלי עבותות אהבה, וכולי האי ואולי..." (תניא פל"ב) והינו אפי' כאלו העסוקים בהיאבקות, וכמה מהם באמת הצדיעו בחזרה).

5. היתה תקופה שלא הי' אדם קבוע שעשה הבדלה, אלא כל מי שהזדמן להיות בקרבת מקום, כיבדוהו לעשות הבדלה, כמובן מכיוון שזה הי' בנוכחות הרבי, הי' הרבה שהעדיפו לא לעמוד בקרבת מקום בשעה שהגיע הזמן לעשות הבדלה, כדי שלא יבקשו מהם לעשות הבדלה לפני הרבי. כך קרה שפעם אחת כשהגיע הזמן להבדלה, כולם התרחקו מהשולחן (זה הי' בזאל הקטן, 'למעלה') והיחידי שנשאר הי' בעל תשובה שלא ידע מזה. בין רגע, אחר שכולם התרחקו, הצביעו לעברו שייגש ויעשה הבדלה. למרות שבקושי הי' מסוגל לעשות הבדלה לפני כמה אנשים, עאכ"כ לפני הרבי, לא רצה לגשת, אך בלית ברירה, היות שהוא הי' היחידי באיזור וכולם הצביעו לעברו (בנוכחות הרבי), לא היתה לו ברירה, וניגש לעשות הבדלה. הוא הי' כמובן מאוד לחוץ, וכשהגיע לברכת הבשמים, מרוב לחץ ובלבול, אמר בא"י אמ"ה בורא מיני .. מזונות... כמובן שכולם שפרצו בצחוק (כמה שהדבר הוא יותר בלתי צפוי הוא יותר מצחיק, ובפרט כשהרבה צוחקים הרי זה גורם לצחוק ספונטני בלתי נשלט). באותו רגע עמדתי על בוהני רגלי והסתכלתי על הרבי איך הוא יגיב, על פי המבט של הרבי הי' נראה ששום דבר לא קרה, לא ראו שום סימן של צחוק או תרעומת (ברגעים הלא צפויים ניכר מי האדם באמת, במצבים רגילים אדם יכול להתכונן מראש מה יהיה התגובה שלו למצב מסוים אך בדברים שלא שיער מראש, בהם ניכר מהם תכונותיו באמת. וע"ד מאמר חז"ל "האדם ניכר בכעסו". כאן ראו שני דברים: א - שהרבי באמת משכמו ומעלה גבוה מכל העם, כך שמה שמצחיק את רובם וגורם שהשאר יצחקו בעל כורחם, למי שלמעלה מכל דרגתם אין זה משפיע עליו כלל. ב - הרגישות לכל יהודי בכל מצב שהוא, גם במצבים לא צפויים, לא לאבד עשתונות ולשכוח על רגשות הזולת (ע"י צחוק וכיו"ב)).

6. כשבני האדמו"ר מלעלוב היו ביחידות אצל הרבי, בחלק הראשון של היחידות היו עוד אנשים ואז הרבי ישב על קצה הכסא, אח"כ כשכולם יצאו ורק נשארו שני בני האדמו"ר, הרבי התיישב עד סוף הכסא בניחותא (כשיחה בין ידידים). הרבי ציין אז בפניהם אודות הילדים של סב החתן, ר' דוד צבי ישראל, שהם נכדי האדמו"ר, ר' יעקב יצחק פועלט גדולות ונצורות, און די קינדר דא גיין מחיל אל חיל" (ר' יעקב יצחק, השליח בווינה, פועל גדולות ונצורות, ואלה שכאן הולכים מחיל אל חיל), הרבי גם התענין מאד על הרבה ממנהגי אביהם: מה מנהגו ביארציט, איך התפלול שלו בר"ה וכו'. הרבי גם ביקש שאביהם האדמו"ר ישתדל לעשות שלום בין שני חסידויות מסוימות (שכידוע לעלוב היו בשלום עם כולם). הרבי סיים ואמר "ווער בין איך צו זאגען עם וואס צו טאן" (מי אני שאני אומר לו מה לעשות). אחר כך אמר לי (האדמו"ר) ר' אלטר: "ידעתי כבר את הגאונות של הרבי ממה שראיתי בלקוטי שיחות, אך מעולם לא פגשתי מישהו ברמה כזאת גבוהה של נימוסים ודרך ארץ כמו הרבי". והוסיף "מזמן הבעש"ט לא היה מנהיג כזה, מכל הבחינות: המאמרים, השיחות, ההנהגה, לא לקחת יום חופשה, וכו'".

7. פעם אחת הדעברעצינער רב (הרב משה שטרן, בעמ"ח שו"ת באר משה. היה רב בדברצין לפני השואה, הצליח לברוח משם ע"י רכבת קסטנה, היה גדול הפוסקים החסידיים באמריקה. באגרת שהרבי כותב לו לנחמו על פטירת אחיו ה"בצל החכמה", הרבי מכנהו "הפוסק המפורסם". וכן כשהגיע לרבי בדולרים ור' לייבל גרונר הציגו לפני הרבי, הרבי אמר "שמו הולך לפניו". כן השתתף בהלווית הרבנית ח' מושקא וה' בשורה הראשונה ליד הרבי) ביקש ממני למסור את ספרו החדש לרבי. חשבתי על הזדמנות טובה ובו מסרתי לרבי את הספר ואמרתי "הדברצינר ביקש להביא לרבי את הספר". הרבי שאל "וואס איז אייער קשר מיט דער דעברעצינער, זייט איר זיינע א תלמיד?" (מה שייכותך אליו אתה תלמידו?) ועניתי "ניין איך בין א תלמיד פון דער רבי זאל געזונד זיין" ("לא אני תלמיד של הרבי שליט"א). והרבי קיבל את הספר ועיין בו בסי' הראשון שבו (שם דובר אודות אי חייבים בברכת ציצית אחר שיוצאים מהמקווה כיוון שהוא הפסק).

8. בהמשך לאגרת שכתב לאמי (נדפסה לעיל) להנהיג החיים לפי שלחן ערוך, אז היא קראה ספרים בהלכה, הלכות יבשות, אך לא קבלה התעוררות מזה, אז הרבי אמר לי ביחידות: it depends on a person's will, for thirty generations the jewish people have outlived all their enemies and persecutions because of their will, and all the people that deviated from yiddishkeit were lost from history (זה תלוי ברצון האדם, למשך שלושים דורות היהודים חיו יותר מכל אויביהם ומכל הרדיפות, בגלל רצונם (החזק לשמור תורה ומצוות) וכל האנשים שסטו מהיהדות נאבדו מההיסטוריה). (זה היה מאד דרמטי, ההגדרה המתומצתת של הרבי שאין הרבה אפשרויות או שעושים לפי התורה או שלא).

9. בשבת בחזרת הש"ץ, הרבי הי' מפריד את הציציות שלא יסתבכו (וכמבואר בשו"ע לעשות כן פעם ביום), אך הבחנתי שביד אחת הרבי הי' אוחז את החוטים שאחרי הקשר, כנראה כדי שלא יתהדק הקשר עי"ז שמפרידים את שני צדדי החוטים (וכמבואר במג"א ובשוע"ר סי' שיז דכשיש קשר על גבי קשר, יש איסור אם זה מהודק, דנחשב קשר אומן).

10. פעם הרבי הורה לי היות שדובר לאחרונה הרבה אודות אהבת ישראל, לכן מצד אהבת ישראל, יש למצוא בחור או אברך ולקבוע ללמוד עמו חסידות. (כך עשיתי, וכשהוא התחיל ללמוד ולהתקרב לחסידות, נכנס ליחידות ושאל מה תפקידו בחיים, הרבי ענה, "התפקיד של יהודי בחיים מפורש בשלחן ערוך"...).

11. פעם ביחידות שאלתי אודות הלכה מסוימת שהי' בזה מחלוקת בין רבני אנ"ש, הרבי ענה לשאול את הרב דווארקין (רב השכונה) "און טאן לויט זיין אנווייזונגען, וויבאלד אז דער רבי דער שווער האט עם געמאכט פאר א רב" ("ולעשות כפי הוראתו, היות שהרבי חמי בחר בו כרב") (כשסיפרתי לו כן לא ידע מזאת. וכשהי' אסיפה אח"כ והיה צורך לחזק את סמכותו סיפר מה שהרבי אמר שהרבי רי"ץ בחר בו כרב).

12. במנחה לפני החתונה, בזמן קבלת הסידור מהרבי, שאלתי את הרבי אם זה מנהג חב"ד לתת מתנה לכלה בחדר יחוד. הרבי ענה "עס איז תלוי אין פארשידענע מנהגים, יעדערער קען טאן ווי ער וויל (יש בזה מנהגים שונים, כל אחד יכול לעשות כרצונו). כששאלתי את המשפיע ר' שלום מרוזוב מה פשר הדברים אמר שמשמע מזה שזה לא מנהג חב"ד. (אך לכאורה רואים גם לאידך גיסא שאין הרבי שולל מה שאינו מנהג חב"ד, כמובן אם אין זה נגד הלכה או איזה הידור מצווה, ואם רוצה יכול אדם לעשות כפי נטיית לבו).

מחמת קוצר הפנאי לא היה זמן להעתיק כאן מהיומן שכתב אבי החתן, אך כדי להביא דוגמא קטנה, הובא כאן קטע א' מתומצת שנערך לבקשת א' מעורכי JEM לכתוב את המאורעות שהיו בחודש אב תשל"ו:

ד' אב ש"פ דברים היתה התוועדות מ1:30 אחה"צ עד 5:45 וכו' (רשום אצלי תוכן ההתוועדות), באותה מוצ"ש לפני ההבדלה בזאל הקטן לא ידעו אם הקטן יוכל לשתות היין של ההבדלה, וד"ר זליגסון ניגש לשאול את הרבי אם הקטן צריך לשתות רביעית והרבי ענה שישאלו רב (כמבואר בשוע"ר סי' ק"צ ס"ו גבי כוס של ברכה "טוב לשתות רביעית לצאת מידי ספק ברכה אחרונה"). ד"ר זליגסון אמר שאין זמן לשאול רב. הרבי ענה שלא צריך

להחמיר. בסוף הקטן שתי את הכל בשני לגימות, הרבי חיך ואמר לקטן
לומר ברכה אחרונה בקול (בררתי הפרטים עם ד"ר זליגסון)

ה' אב, יארצייט האריז"ל, הרבי הלך לאוהל, לא היה התועדות.

ערב ט' באב, רשום אצלי מעשה שאירע.
הרבי התפלל מנחה למעלה ב6 אחה"צ

ט' באב רשום אצלי מי ניגש להתפלל, ודברים שאירעו ביום זה

ליל שישי מוצאי ט"ב.. הרבי יצא לקידוש לבנה

י"ג אב עקב התראה על סופה הרבי יצא מ770 ב10 בערב

כ' אב הרבי התפלל אצל העמוד

כ"ג אב הרבי דיבר למצויני צה"ל למטה ב770

כ"ה אב התועדות בשבת מברכים וכו' המשך חלק מהשיחה לחיילים
שהיה לפני יומיים

כח אב אור ליום רביעי התועדות מ9:30 עד 11:30. הרבי דיבר ששאלו בנוגע
לבוא ל770 מהארץ. התנאים שהרבי הזכיר: לשאול רב (בנוגע להיתר יציאה
לחו"ל), הסכמת האשה, משהו אחר שיכול למלאות את מקומו בזמן שהולך,
לא להכנס לחובות גדולים וכו'. בסוף ההתועדות כשניגנו הרבי נעמד מלא
קומתו ומחא כפיים למשך דקה שלימה

מלך בהיכלו

חלק קטן מתמונות שנלקחו ע"י אבי
החתן בשנים תשל"ב - תשמ"ט
בפרסום ראשון

מראה 770, עש"ק אחר חצות פרשת ויחי י"ג טבת תשל"ב, בפעם הראשונה שאב החתן הגיע לרבי
(3 שנים לפני הרחבת 770, ובאותה תקופה התועדויות היו צפופות ביותר)

תשרי בשנות ה"ד. קיצוני מצד שמאל נראה סבא רבה של החתן, הרה"ח אברהם פרשן

התוועדות י"ט כסלו תשל"ה

מאותה התוועדות, י"ט כסלו תשל"ה. הרבי פונה לרב משה דובער ריבקין ומזרזו להוציא לאור ספריו
(כפי שנדפס באג"ק ח"ל אגרת יא'שסג)

ל"ג בעומר תשד"מ
(תהלוכת ל"ג בעומר בה יצא הרבי.
חסידי הרשו לעצמם לצלם במעמד
התהלוכה למרות שלא היה נהוג כן בשאר ימות השנה)

ישיבה בצוותא בבית הורי החתן ב'חזרה' מיד לאחר יחידות הרבנים בני האדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב (אבי זקנו של החתן) כ"ד מרחשון תשמ"ה. הרבי הגיה את רשימת היחידות, ונדפסה בהתוועדויות תשמ"ה ע' 675

מסביב לשולחן משמאל לימין יושבים רבי שמעון נתן נטע (התגורר אז בבורו פארק, לימים האדמו"ר מלעלוב בבני-ברק), רבי אלטר אלעזר מנחם (לימים האדמו"ר מלעלוב בבני-ברק), הרב דורון איזנמן (דוד החתן), הרב יהודה בלעסופסקי (דוד החתן), בנו של רבי מנשה קליין (גיס של רבי יעקב יצחק), רבי יעקב יצחק (בן רבי אלטר אלעזר מנחם, כיום האדמו"ר מלעלוב בבורו-פארק), רבי אהרן (בן רבי שמעון נתן נטע, כיום האדמו"ר מלעלוב בבית-שמש), מר מוסקוביץ, תומך של לעלוב. (דודי החתן לא היו ביחידות) // **המשך בעמוד הבא**

המשך עמוד קודם:

(האדמו"ר מלעלוב שלח את בניו בשליחות מיוחדת לבקר את הרבי. היחידות ארכה בערך שעתיים, בחלק הראשון (שתוכנה מודפסת ברשימה) נכחו בני האדמו"ר ופמלייתם (הארבעה הנוספים: ר' יעקב, ר' אהרון, בנו של רבי משה קליין, ומר מוסקוביץ) לאחר כשעה בערך יצאו הפמליה ונשארו רק ר' אלטר ור' שמעון) אין תמונה מהיחידות, ורק מתמונות אלו יש תיעוד מבני האדמו"ר מלעלוב מיד אחרי היותם ביחידות. וראה לעיל במדור הסיפורים, מספר 6.

שיחה מיום חמישי שאחר ה' טבת, שבהם כל יום הרבי אמר שיחה. צולם רגעים אחדים לפני שהרבי גמר את השיחה

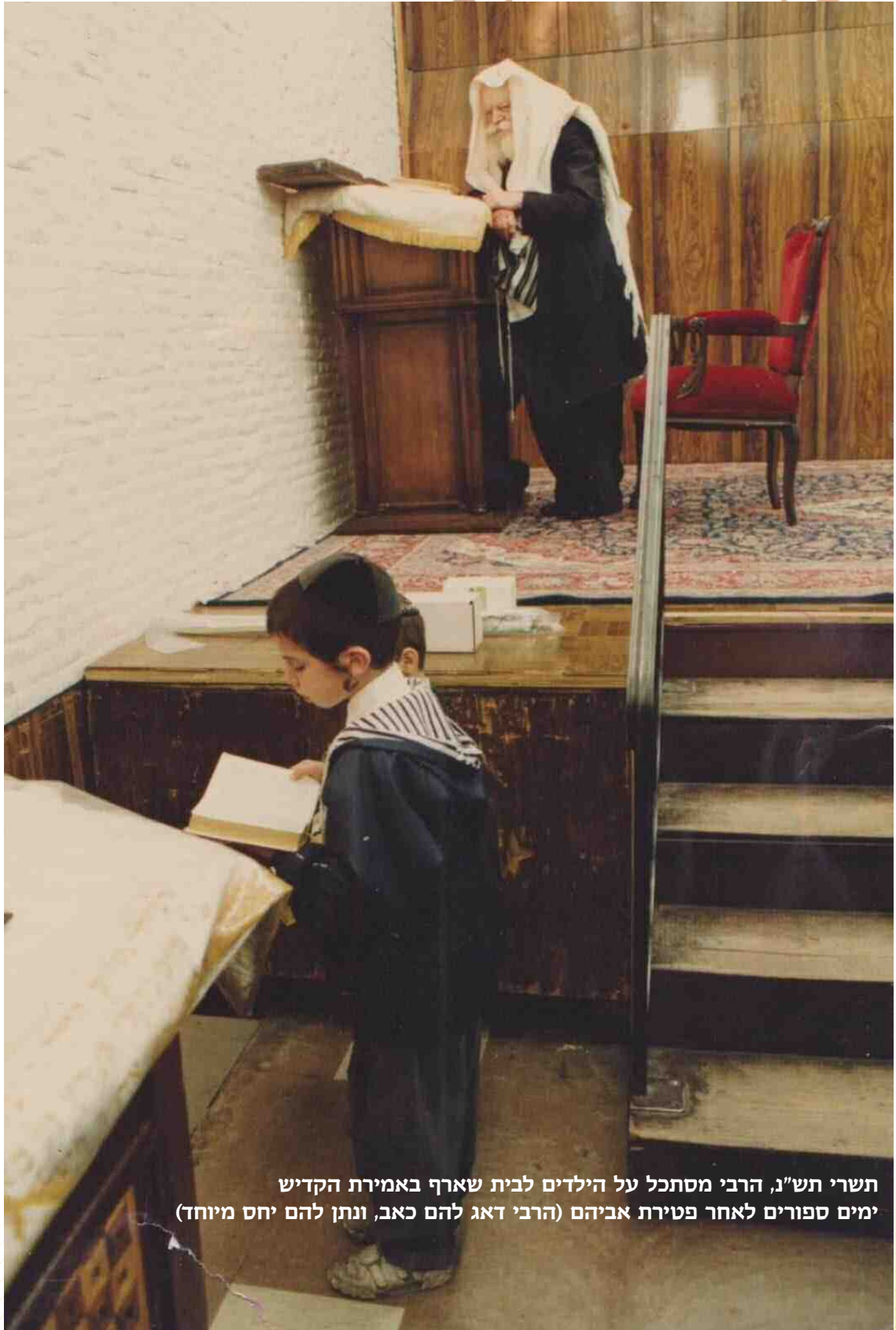
תפילה בבית הרבי בשנת האבילות תשמ"ח

קריאת התורה בבית הרבי

מראה חלוקת דולרים בבית הרבי בשנת תשמ"ט (קרוב לסיום שנת האבילות על הרבנית)

תשרי תש"נ, הרבי מסתכל על הילדים לבית שארף באמירת הקדיש
ימים ספורים לאחר פטירת אביהם (הרבי דאג להם כאב, ונתן להם יחס מיוחד)

בהלוויית הרב שמריהו גוראריה (הרש"ג היה חתנו של הרבי הרי"צ, גיס הרבי) ו' אדר א' תשמ"ט,
(מהפעמים הבודדות שהרבי יצא ללוויה באותה תקופה)

הרבי בחזרתו ל 770 מלוויה (הרבי תמיד היה יוצא אחר לוויה בכביש וחוזר דרך המדרכה
כדי לחזור בדרך אחרת, כמנהג ישראל)

במעמד הקמת המצבה של הרש"ג, י"ד אדר א' תשמ"ט (זו הפעם היחידה שהרבי הגיע להקמת מצבה)

מאותו מעמד

תפילה בבית הרש"ג לאחר פטירתו, בקומה השלישית של 770 (הרש"ג היה מקבל יחס מיוחד מהרבי, בהתוועדויות היה יושב על יד שולחן הרבי, היה היחיד שרקד בשמח"ת עם הרבי, והיה מתייעץ עם הרבי בכל דבר וענין)